

Prietenii se vor despărţi curînd. Scrisorile ce şi le vor trimite însă, îi vor uni pe mai departe în prietenia lor frăţească.

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI Nr. 29 (761) ★ joi 21 iulie 1960 ★ 8 pagini 30 bani

Scrisoarea elevilor şcolii „Kim Ir Sen" din R. P. Romînă

Stimate tovarăşe GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ,
Stimate tovarăşe CHIVU STOICA,
Stimate tovarăşe ION GHEORGHE MAURER,

Noi, cei peste 500 de elevi din şcoala „Kim Ir Sen", părăsind astăzi pămîntul îndrăgit al Romîniei, ne întoarcem în patria noastră iubită – Republica Populară Democrată Coreeană.

Permiteţi-ne, ca înainte de a pleca să exprimăm din toată inima profunda recunoştinţă Partidului Muncitoresc Romîn, guvernului Republicii Populare Romîne şi dv., ca unor dragi părinţi, care ne-aţi crescut şi îngrijit cu dragoste fierbinte, părintească şi vă urăm tuturor rămas bun.

Au trecut opt ani de zile din copilăria noastră fragedă, în care noi am petrecut zile fericite, crescînd şi învăţînd sub ocrotirea părintească a Partidului Muncitoresc Romîn şi a poporului romîn, care, după ce am părăsit patria noastră, zguduită de război, ne-au înlocuit pe părinţii noştri, căzuţi în războiul contra imperialiştilor americani.

În şcoala noastră, care poartă numele iubitului conducător al poporului coreean, au învăţat peste 1.700 de elevi; majoritatea acestora s-a întors de mult în patrie, unii din ei devenind buni constructori calificaţi ai socialismului, iar alţii îşi continuă încă studiile în şcolile tehnice şi în institutele de învăţămînt superior.

Noi am fost educaţi mereu ca mîndri şi fericiţi fii şi fiice roşii ai partidului.

Noi am depus mai ales toate eforturile străduindu-ne să îndeplinim indicaţia dată de iubitul nostru mareşal Kim Ir Sen:

„Voi trebuie să deveniţi în viitor constructori credincioşi ai socialismului şi luptători înflăcăraţi ai internaţionalismului proletar", indicaţie dată cînd a vizitat împreună cu dv., tovarăşe Gheorghe Gheorghiu-Dej, şi dv., tovarăşe Chivu Stoica, şcoala „Kim Ir Sen" din Tîrgovişte, în luna iunie 1956.

Noi am învăţat bine nu numai la obiectele şcolare de învăţămînt, dar am şi studiat stăruitor tradiţia revoluţionară strălucită a partidului nostru, ne-am străduit să învăţăm şi să ne purtăm astfel încît să fim urmaşi vrednici ai încercaţilor comunişti coreeni în frunte cu mareşalul Kim Ir Sen.

Totodată noi am hotărît ca în activitatea din întreaga noastră viaţă să fim luptători înflăcăraţi ai internaţionalismului proletar.

Noi, care ne aflăm în preajma plecării, sîntem copleşiţi de sentimentul fericirii, dar în acelaşi timp ne amintim cu multă duioşie de momentul în care am sosit în Romînia acum cîţiva ani.

Viaţa noastră la sînul cald al poporului romîn în decursul celor opt ani de zile din copilăria noastră, începînd cu anul 1952, cînd ardea flacăra războiului împotriva imperialismului american, pentru eliberarea patriei noastre iubite şi a poporului coreean, a fost o viaţă de fericire nemărginită, plină de cîntecele prieteniei frumoase, sub grija Partidului Muncitoresc Romîn, în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej şi a guvernului Republicii Populare Romîne. Toate acestea ne sînt scumpe şi noi nu le vom uita niciodată.

Contrar speranţelor nutrite de toată lumea în momentul încetării focului şi încheierii armistiţiului în Coreea, patria noastră încă nu este unificată, iar norii negri ameninţători ai războiului, care plutesc deasupra poporului coreean, încă n-au fost împrăştiaţi. Noi ştim bine că toate aceste nenorociri pe care le îndură poporul coreean, continuă din cauza imperialiştilor americani, care ne-au ucis pe părinţii şi fraţii noştri şi care sînt duşmanii neîmpăcaţi ai poporului coreean.

De aceea, întorşi în patrie ca fii şi fiice devotate ale partidului, vom munci şi lupta cu toate forţele noastre pentru unificarea paşnică a patriei şi construirea socialismului, mergînd pe drumul indicat de iubitul nostru mareşal, Kim Ir Sen, şi vom fi luptători înflăcăraţi ai internaţionalismului proletar.

Noi socotim că numai mergînd pe această cale vom răspunde cum se cuvine marii griji părinteşti acordată nouă de către dv. în decursul celor opt ani de zile petrecuţi în Romînia îndrăgită.

Noi vă rugăm din toate inima să transmiteţi tuturor părinţilor, fraţilor şi surorilor din Romînia îndrăgită salutul nostru călduros de rămas bun.

Noi vă rugăm din toată inima, ca unor părinţi ai noştri, mulţi ani şi sănătate îndelungată pentru înflorirea Republicii Populare Romîne, pentru fericirea întregului popor romîn, pentru cauza sfîntă a păcii şi socialismului.

Trăiască prietenia veşnică, frăţească, de nezdruncinat dintre poporul coreean şi poporul romîn!

COLECTIVUL ELEVILOR ŞCOLII „KIM IR SEN" DIN R. P. ROMINA

RAIDUL NOSTRU • RAIDUL NOSTRU • RAIDUL NOSTRU • RAIDUL NOSTRU • RAIDUL NOSTRU

Din tabere

Se pregătesc pentru distincţii

GALAŢI. — (De la trimisul nostru) La şcoala de 7 ani nr. 5. de trei ori pe săptămînă — marţea, joia şi duminica — pionierii vin la tabăra locală. Una din aceste zile este rezervată muncii patriotice. Pionierii au hotărît să meargă la culesul spicelor la G.A.C.-Barboşi, să lucreze pe un şantier de construcţii, să îngrijească strada şcolii şi parcul care se află pe această stradă.

— Dar să ştiţi că în tabăra noastră sînt şi buni sportivi! ne declară, mîndru, pionierul Florin Cojocaru. Abia aşteptăm să ne întrecem la fotbal, volei şi şah cu pionierii altor tabere din oraş! De asemenea, ne antrenăm la alergări, la sărituri, la aruncarea mingii de oină...

În celelalte zile, mai ales duminica, pe scena construită recent în curtea şcolii se dau tot mai des programe artistice. Cu prilejul deschiderii taberei a avut loc un program artistic bogat, în cadrul căruia s-au remarcat cu deosebire Eliade Alexandrescu, Emil Siminovici, Georgeta Mihai.

Copiii din această tabără îngrijesc şi de păsărele. În copacii din curtea şcolii se zăresc multe căsuţe confecţionate de ei, în care îşi au cuibul turturele, vrăbii, grauri. Adăugînd vizitele şi excursiile care întregesc activităţile din tabără, trebuie să arătăm că pionierii de aici înfăptuiesc cum se cuvine ceea ce şi-au propus la sfîrşitul anului şcolar — şi anume îndeplinirea, în timpul vacanţei, a unor condiţii cerute de distincţiile pionereşti. Noi le urăm succes şi pe mai departe.

OLGA MIHAILA

Atenţiune, începem!

— Toţi actorii să fie gata!

— Sus cortina!

...E drept, scena în jurul căreia răsună aceste dialoguri nu depăşeşte un metru înălţime, iar „actorii" nu trec nici ei cu mult peste treizeci-patruzeci cm. dar în rest, totul se desfăşoară ca într-un teatru adevărat! Este vorba de teatrul de păpuşi pe care l-au înfiinţat pionierii noştri în această vacanţă. Mulţi dintre noi ne străduim să devenim cît mai buni mînuitori de păpuşi, decoratori, constructori de păpuşi şi chiar regizori. Sperăm ca spectacolele pe care le vom da să atragă cît mai mulţi spectatori!

ANA GAVRILESCU
clasa a V-a
str. Vasile Lascăr 26
Bucureşti

Intr-o dimineaţă de iulie

Într-o dimineaţă de iulie, pe străzile oraşului a apărut un grup de pionieri, apoi altul şi altul. În ritmul tobelor, pionierii echipaţi de drum înaintează. Curioşi, cetăţenii se uită după ei. De unde-or fi? Dar iat-o pe Angela Kely, uite-l şi pe Ionică Lungu. Acum s-au lămurit: sînt copii din oraşul lor. Încotro se îndreaptă? Nu vă grăbiţi, veţi afla la timpul potrivit. Deocamdată, cele cîteva grupe merg mai departe.

— Sanislau, ai obosit?

— Da' de unde! Abia am făcut un kilometru.

Şi, în pas vioi, copiii îşi urmează marşul. 1 km, 2 km... 4 km! Cu rucsacul în spate, cu hrana pentru o zi, cu plasa de prins fluturi şi carnetul de însemnări, pionierii au ajuns la sfîrşitul călătoriei şi începutul unei frumoase acţiuni. Pionierii taberei locale orăşeneşti din Caransebeş au făcut un marş; după odihnă, au vizitat G.A.C. Jupa, iar pe seară au dat aici un spectacol. Cîntecele „Partid iubit, părinte drag", „E roşie cravata mea ca focul", „Drapelul roşu", dansuri romîneşti, maghiare şi germane — iată programul artistic prezentat de copii. Floarea Smetana, Alexandru Sanislau, Angela Kely, Maria Lăpungeanu, sînt doar cîţiva din micii artişti care au stîrnit ropote de aplauze.

Noi cunoştinţe, activitate patriotică, cîntec şi veselie — iată ce-i caracterizează pe toţi pionierii romîni, maghiari şi germani din tabăra locală orăşenească din Caransebeş.

CRISTINA ANDREI

Tabăra pionierească în corturi din p[illegible]

Din viața pionierească

ZIUA UNITĂȚII

O gazetă de perete, cu titlul mare, strălucitor, te întîmpina nu demult în clădirea Școlii de 7 ani din comuna Dumitrești, raionul Drăgășani, cu întrebarea: „Cum te pregătești pentru întîmpinarea aniversării unității?" Dedesubt, articole care de care mai interesante. Iată cîteva subiecte: despre pionerii care se pregătesc cu tragere de inimă pentru distincțiile pionierești; despre un detașament care întreprinde cercetări pentru întocmirea istoricului unității de pionieri din comună; despre coriștii, dansatorii, micii actori cuprinși de tumultul repetițiilor; despre echipele sportive în antrenament; despre micii dar inspirații poeți care și-au prezentat producțiile la concursul cu poezii originale dedicate unității lor dragi, despre hărnicia copiilor care au înălțat în curtea școlii, cu mîinile lor, o scenă de proporții impresionante.

Și iată că a venit ziua mult așteptată! Îmbrăcați de sărbătoare, cei peste 160 de pionieri din unitatea nr. 9 — Dumitrești s-au adunat în curtea școlii. În mijlocul lor — 11 elevi și eleve își controlau ținuta, abia stăpînindu-și bătăile inimii de nerăbdare și emoție. În momentul cînd ei au devenit pionieri, o surpriză emoționantă a fost pregătită pentru întreaga adunare: în mijlocul careului au înaintat, înmînind flori proaspeților pionieri, șase tovarăși printre care tovarășul Voiculescu Constantin, muncitor tipograf la Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii", tovarășul Otineanu Marin — colectivist, comuna Vulturești-Drăgășani, și tovarășul Duțu Dumitru, activist al Comitetului raional U.T.M.-Drăgășani. Cine erau ei? Cu ani în urmă, cînd primele cravate roșii au strălucit pe pieptul celor mai buni școlari din comună, „într-o zi de sărbătoare", așa cum amintește cîntecul pionieresc, acești tovarăși au primit cravata roșie aflîndu-se în prima promoție a unității de pionieri din Dumitrești. Clipele sărbătorești treceau una după alta. Trei delegații de pionieri — din orașul Drăgășani, de la Școala de 4 ani Poganu și din comuna Vulturești — au apărut la adunare oferind flori pionierilor din Dumitrești. Peste cîteva zile pioniera Pătruleasa I. Aurelia avea să scrie într-un articol la gazeta de perete: „Am sărbătorit o zi ca niciodată de cînd învăț la această școală... M-au impresionat profund delegațiile de pionieri care ne-au felicitat cu această ocazie". Despre cuvîntul rostit de tovarășii invitați, care au făcut parte din prima promoție a unității, pioniera Buncilă Dumitra, clasa a VII-a, va nota tot la gazeta de perete următoarele: „Primii pionieri ne-au vorbit foarte frumos despre amintirile lor de pionieri și mai ales despre grija pe care ne-o poartă părintele nostru drag, partidul. Pionierii care au primit cravata roșie cu prilejul zilei unității vor cinsti cravatele lor din toată inima, pentru a merita astfel încrederea de care s-au bucurat".

CELE MAI FRUMOASE ADUNĂRI

Dar încă nu se terminase totul. Pe scena mare, ridicată de mîinile copiilor, a răsunat corul școlii, au răsunat versurile avîntate ale poeziilor închinate acestei aniversări, ca de pildă poezia pionierului Bîrzei Ion din clasa a VII-a, au debutat soliști instrumentiști din școală, s-a desfășurat programul de gimnastică. Ultimul număr — petrecut pe terenul de sport — a stîrnit curiozitate și amuzament. Un număr cu totul original. Două echipe de fotbal, echipa de pionieri și o echipă formată din... primii pionieri, au susținut un meci foarte încordat. Rezultatul? Trebuie să ținem seama că forțele fizice erau totuși inegale...

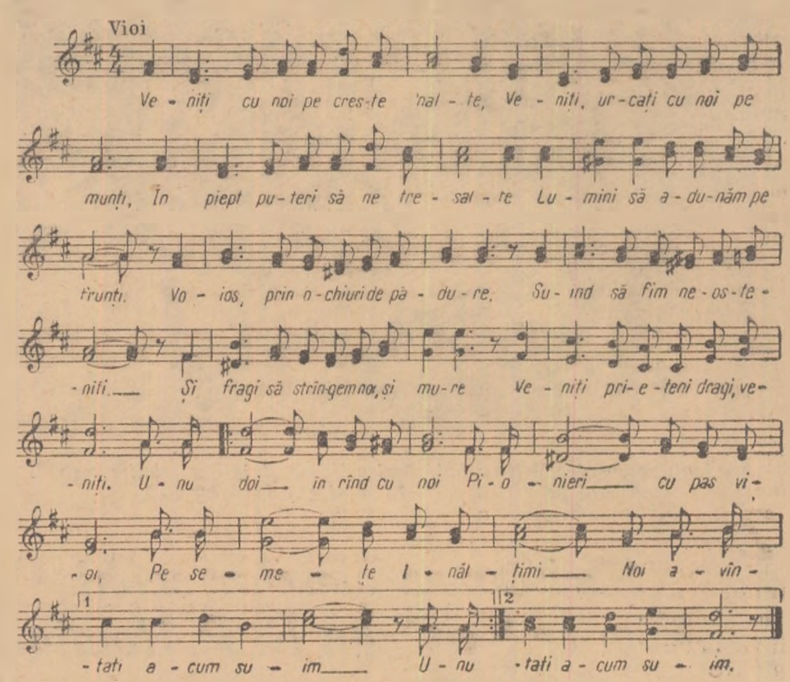
S-au întors apoi acasă, în grupuri, pionieri, profesori, părinți.

Într-adevăr, pentru unitatea din Dumitrești a fost o zi de neuitat.

M. LICIU

Cîntecul înălțimilor

Versuri de ȘTEFAN IUREȘ — Muzica de A. BÎRCĂ

Veniți cu noi pe creste-nalte.
Veniți, urcați cu noi pe munți,
În piept puteri să ne tresalte
Lumini să adunăm pe frunți.
Voios, prin ochiuri de pădure,
Suind, să fim neosteniți.
Și fragi să strîngem noi, și mure
Veniți, prieteni dragi, veniți!

Refren

Unu — doi,
În rînd cu noi,
Pionieri,
Cu pas vioi,
Pe semețe înălțimi
Avîntați, acum suim

Pe culmi să dea semnale focul,
În parfumatele-nserări,
Pe plai să ne încingem jocul
Chemînd la el și pe oieri,
Apoi, cu rucsacul în spate,
Găsim poteca fericiți.
Aci izvoarele-s curate...
Veniți prieteni dragi, veniți!

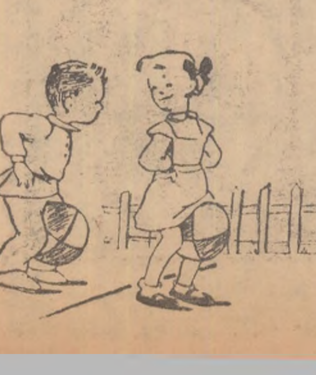

Vă prezentăm corul pionierilor de la Școala de 7 ani din comuna Cărpiniș, regiunea Timișoara.

Jocuri

Pentru cei mici

Jocul cu cercul

Pe un teren lung de aproximativ 25 metri se bat țăruși, însă nu pe linie dreaptă, ci în zig-zag.

Propuneți copiilor să gonească cercul printre țăruși fără să atingă vreunul din ei.

Aruncarea mingii la țintă

Desenați pe un stativ două cercuri cu un diametru de 1—1,5 metri. La o distanță de 5—10 pași (după vîrsta copiilor) trasați o linie pe teren. De pe această linie copiii aruncă pe rînd mingea, căutînd să lovească ținta. În fața cercurilor stă conducătorul jocului, care trebuie să oprească mingea. Cel care reușește să nimerească ținta, ia locul conducătorului și jocul continuă.

Să nu scăpați mingea („Cangurul")

Acest joc poate fi organizat ca o întrecere între cei mici. Se fixează distanța care trebuie străbătută. Copiii ies la start pe rînd. Fiecare participant primește o minge. Strîngînd-o între genunchi și punîndu-și mîinile în șolduri, „cangurul" trebuie să parcurgă în săritură distanța fixată, fără ca să piardă

Adăposturi pentru înnoptare

Mai mulți cititori, drumeți pasionați, ne-au cerut cîteva îndrumări cu privire la construirea unor adăposturi improvizate, atît de necesare în timpul popasurilor de noapte. Publicăm, mai jos, cîteva sfaturi care îi va interesa.

1. Cînd tabăra sau bivuacul se organizează la marginea apei sau la șes, materialul de bază pentru construirea adăposturilor este stuful — uscat sau verde — sau cocenii de porumb.

Pentru fiecare grup de 5-6 pionieri se vor transporta pe teren următoarele materiale ajutătoare: 1/2 kg. cuie de mărime potrivită (8-10 cm), 1 kg. de sîrmă moale, foarte subțire, sfoară de grosime obișnuită. În tabără e bine să avem cîteva scule: un ciocan, un fierăstrău mic de mînă, două lopeți (tip campanie) și o toporișcă.

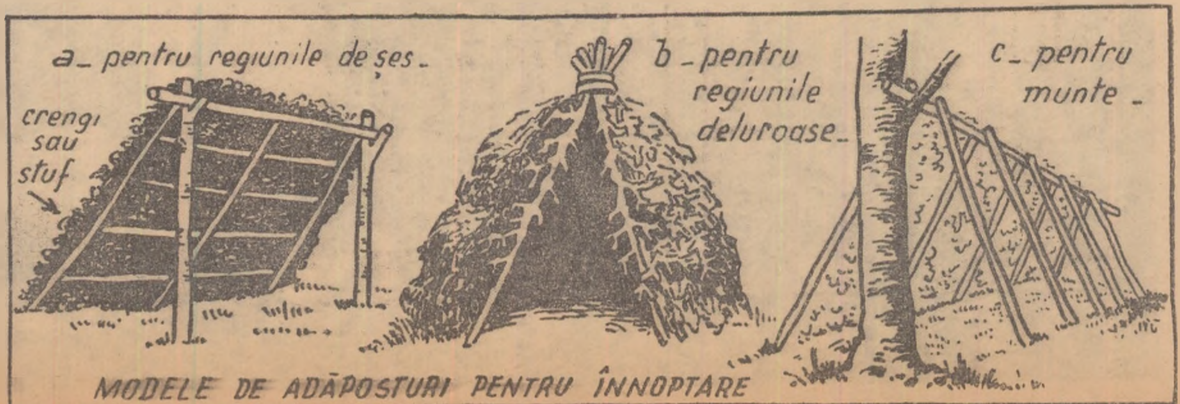
Se pregătesc doi pari de grosimea brațului și lungi de circa 2 m, astfel încît la unul din capete să se termine printr-o crăcană. Parii vor fi înfipți în pămînt la o distanță de 2,40 m. unul de altul și la o adîncime de 50 cm. Cei doi pari vor fi apoi uniți printr-o creangă lungă de 2,50 m., care se va sprijini la capete pe crăcanele pivoților, formînd suportul adăpostului. Pentru acoperirea adăpostului se va folosi stuful făcut mănunchiuri. Mănunchiurile care formează acoperișul se așează astfel încît să formeze o pătură groasă de 15-25 cm. Adăpostul pentru mai lungă durată poate avea formă de patrulater, cu pereții tot din pături de stuf. Pentru construirea pereților se așează pe loc drept firele de stuf unul lîngă altul, avînd dimensiunile voite.

Apoi se procedează la legarea lor, prin împletirea a două sîrmulițe, care ține aici loc de cusătură.

2. Cînd tabăra sau bivuacul se stabilește în regiuni împădurite, adăposturile vor fi făcute la marginea pădurii, pe un mic platou însorit ori în poieni, avînd în preajmă un pîrîu limpede sau un izvor. Vom avea nevoie de următoarele materiale: 1/2 kg. de sîrmă moale, ceva mai groasă, și 1 kg. cuie de 10-15 cm., pentru fiecare adăpost (socotind un adăpost care poate găzdui o grupă de 5-6 pionieri). Scheletul adăpostului poate fi de aceeași formă și dimensiuni ca și cel descris mai sus, sau după experiența conducătorului excursiei. Învelișul se face din crengi tinere și rămuroase, pline de frunziș, care se vor lega mănunchiuri și se vor așeza într-un strat de mărime convenabilă. O pînză de mușchi se va fixa cît mai bine, pentru a face față vînturilor și ploilor mari.

Adesea, în marginea codrului, poziția potrivită a doi arbori oferă de-a gata pivoții principali pentru facerea unui adăpost, alteori ramurile principale care alcătuiesc coroana formează, la o înălțime potrivită, o platformă gata făcută. În asemenea cazuri, simțul practic al pionierilor și al instructorilor lor va găsi pe loc cele mai bune sisteme de urmat.

RADU DRAGOMIR

MODELE DE ADĂPOSTURI PENTRU ÎNNOPTARE

La revedere, dragi prieteni!

...În urmă cu 8 ani, avînd încă în ochi și suflete imaginile înspăimîntătoare ale războiului, copii coreeni rămași fără părinți și familie au pășit pentru prima oară pe pămîntul Republicii Populare Romîne. Întîmpinați cu dragoste părintească de poporul romîn ei au găsit în patria noastră dragoste și înțelegere, au găsit cămine, școli, tabere, profesori, tot ceea ce trebuia ca ei să crească și să învețe pentru a deveni adevărați constructori ai socialismului în patria lor.

Iată-i acum, după 8 ani, gata de plecare acasă, în patrie. Zilele de dinainte de plecare, în școala „Kim Ir Sen" au fost zile de mare sărbătoare, de pregătiri pentru drumul lung la care pornesc, dar și zile punctate ades de nostalgia cu care îți iei rămas bun de la prietenii dragi.

Ziua de 14 iulie, cînd în școală a sosit delegația poporului coreean în frunte cu tovarășul Sin Hva Zin adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii din R.P.D. Coreeană, nu va fi uitată niciodată, nici de elevii coreeni, nici de toți aceia care au fost de față, tovarășii veniți de la comitetul regional de partid Hunedoara, de la comitetul raional de partid Hațeg, de la C. C. U. T. M., din satele din jurul Pîclișei... Delegația poporului coreean și-a exprimat profunda recunoștință față de poporul romîn care s-a îngrijit de copiii coreeni ai căror părinți au căzut eroic în lupta împotriva imperialiștilor americani. O serie de tovarăși, care s-au ocupat mai îndeaproape de copiii coreeni înconjurîndu-i cu părintească dragoste, ca tovarășul Petre Furdui, prim secretar al Comitetului regional de partid Hunedoara, tovarășul Oprimescu Gheorghe, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular al raionului Hațeg, tovarășul Drăghici Scarlat, directorul școlii „Kim Ir Sen", profesorii Besermeny Iosif, Handoca Mircea, Clipa Domnica, Marian Vladimir și alții au fost distinși cu ordine și medalii ale R.P.D. Coreene.

Spectacolul dat apoi de micii artiști coreeni a entuziasmat întreaga asistență, iar focul de tabără, care a continuat pînă seara tîrziu a încununat din plin atmosfera de veselie, bucurie și prietenie...

„8 ani au trecut repede. La Siret, Tîrgoviște și Pîclișa, locurile unde am trăit, ne-am jucat, am răsfoit cărțile cu poze, am învățat apoi literele alfabetului... Ieri parcă mai silabiseam încă pe paginile abecedarului. Azi știm să rezolvăm ecuații, să demonstrăm teoreme...

Glasul pionierei Zon Su E parcă mai răsună și azi printre brazii uriași ca în seara aceea cînd flăcările focului de tabără jucau, înălțîndu-se spre stele...

Într-adevăr, 8 ani au trecut repede. În fața copiilor coreeni însă stă toată viața. Vor deveni constructori, profesori, artiști, muncitori, medici, oameni de știință. Fiecare va munci din toate puterile pentru ca socialismul și comunismul să triumfe în patria lor, pentru ca viitoarele generații de copii să nu mai cunoască niciodata fața îngrozitoare a războiului...

IOANA ZAMFIR

Intîlnirea pionierilor bucureșteni cu copiii coreeni

Duminică, a fost o zi frumoasă, cu soare mult și cer senin. La Palatul pionierilor din București, farmecul acestei zile a fost sporit de un eveniment care a lăsat în amintirea participanților o lumină și o căldură mai puternice chiar decît însorita zi de 17 iulie 1960, cînd s-a petrecut. Este vorba despre întîlnirea pionierilor bucureșteni cu copiii coreeni care au fost găzduiți și au învățat în țara noastră la Școala „Kim Ir Sen". Prietenia între copiii romîni și copiii coreeni e un sentiment puternic, întemeiat pe asemănarea dintre ei: și unii, și alții sînt fii ai unor popoare libere, care construiesc socialismul; și unii, și alții au același vis fierbinte — să învețe și să muncească în așa fel încît să devină buni cetățeni ai țărilor lor socialiste. Acum, în preajma înapoierii în patrie a copiilor coreeni, cărora poporul nostru le-a fost gazdă primitoare timp de 8 ani, întîlnirea de la Palatul pionierilor a prilejuit o nouă și caldă exprimare a prieteniei dintre copiii coreeni și copiii Republicii noastre. Frumosul program artistic pe care l-au prezentat împreună sub bolțile grele de frunziș ale parcului din Dealul Cotrocenilor a vorbit o dată mai mult, prin graiul muzicii și al poeziei, despre trăinicia prieteniei noastre. Tot despre aceasta a vorbit și tradiționalul schimb de cravate roșii, adrese, fotografii...

La întîlnire au fost prezenți reprezentanți ai C.C. al U.T.M. și ai Comitetului orășănesc U.T.M. București, precum și reprezentanți ai Ambasadei R.P.D. Coreene la București.

Fără îndoială că atît copiii coreeni, cît și pionierii bucureșteni vor păstra multă vreme amintirea luminoasă a acestei întîlniri.

CUPA „SCÎNTEII PIONIERULUI"

Pregătiri... pregătiri...

In toate raioanele Capitalei au început pregătirile pentru participarea pionierilor la cea de a X-a ediție a concursului de înot dotat cu Cupa „Scînteii pionierului". La una din taberele pionierești ale raionului 1 Mai, organizată la baza sportivă „Știința-Tei", vin aproape zilnic peste 100 de copii din multe școli ale raionului ca să învețe înotul. Dintre aceștia, cei mai buni vor participa la concurs.

Zilnic, copiii, supravegheați de tovarășa profesoară Evelina Ghimpu, fac antrenamente pe baza unui program bine stabilit.

Printre pionierii care s-au înscris la concurs este și Mircea Radu de la Școala de 7 ani nr. 31. El a participat și anul trecut la acest concurs, ajungînd pînă la faza pe raion. De atunci a continuat să se pregătească, alături de colegii și prietenii lui · Marin Pascu, Sergiu Roman. Dorește din toată inima să obțină o performanță mai mare decît cea precedentă.

Intr-una din aceste zile aici s-a organizat un concurs, desigur, neoficial, de verificare a stadiului în care se află pregătirile. Cu cîtă emoție au urmărit pionierii întrecerea! Să-i fi văzut strînși pe mal, bătînd din palme, încurajîndu-și colegii: „Repede, Marine! Nu te lăsa, Petrișor! Bravo, Sergiule!".

Pregătirile pentru concurs continuă în ritm tot mai susținut. Noi le dorim participanților mult succes!

AL. MIHU

Primul meu concurs

Sînt tare bucuros că anul acesta mă număr și eu printre participanții la concursul de înot. Visez de mult să practic sportul acesta. Acum am 13 ani, sînt în clasa a VII-a.

Primele lecții de înot le-am luat cu aproape doi ani în urmă, dar n-am participat încă la vreun concurs. De atunci mă antrenez mereu, dar nu numai la bazin, ci și... pe terenul de sport. Aici fac atletism, alerg în cursele de viteză, joc volei și oină. La înot mi-a fost mai greu la început. Îmi era frică de apa mai adîncă, însă m-au ajutat colegii mei, mai buni înotători.

Doresc din toată inima ca rezultatele obținute de mine să contribuie la obținerea Cupei de către raionul nostru.

ION C. ION
cl. a VII-a
Școala nr. 40 mixtă,
București

Fostele participante vă doresc succes!

Începutul întîmplării despre care vreau să vă povestesc s-a petrecut cu vreo doi ani în urmă la Arad, într-o tabără locală. Veselie, cîntec, joc. Intr-o zi, tovarășa profesoară de educație fizică le-a vorbit copiilor despre concursul de natație dotat cu Cupa „Scînteii pionierului". Însă în tabără, la categoria a II-a de vîrstă, erau numai două fete care știau să înoate: Smaranda Lupuțiu și Ecaterina Kugel. Mai era nevoie de una. La faza pe oraș, fiecare tabără trebuia să se prezinte cu 3 băieți și 3 fete. De unde să ia pe a treia? La cursul de înot organizat în tabără învățau mulți pionieri, dar să participe la concurs nu puteau încă...

— Aș încerca eu, zise cu jumătate de glas Marta Falikovits.

Marta învățase să înoate la „Broscărie". Să înoate, vorba vine, pentru că abia se ținea la suprafață. Dar, mai știi de unde sare iepurele? Curaj și voință de a învinge avea, așa că s-a hotărît să se prezinte. In cele cîteva zile care au mai rămas pînă la concurs cele trei fete s-au antrenat de zor, în special Marta. La concurs Smaranda Lupuțiu a ieșit prima și Marta a... doua!

Nu peste mult timp a urmat și faza interraională a concursului care a avut loc la Lugoj. Lucrurile n-au mai mers așa de ușor, așa că s-au întors fără nici un rezultat. Aceasta nu le-a descurajat. Au început antrenamentele. Tovarășii profesori le arătau cum să facă mișcările corect, cum să facă respirația. Au învățat toate acestea, au muncit mult. Rezultatul? In anul următor Smaranda Lupuțiu a obținut locul trei pe țară la 100 m bras cu timpul de 1'51"05, Marta Falikovits a obținut și ea în diverse concursuri vreo 14 diplome, o medalie și... Cupa 23 August pe oraș în anul 1959.

Intre timp, prietenele noastre au crescut, acuma sînt în clasa a VIII-a și au devenit eleve la școala sportivă. Invață, se antrenează și participă la noi concursuri.

La concursul de natație al „Scînteii pionierului" nu mai pot participa, dar vă doresc vouă, noilor concurenți, succes și multă voință, pentru că numai așa poți învinge!

G. COSTIN

După zilele de școală, în care pionierii și școlarii s-au străduit zi de zi să răspundă cu toată dragostea la chemarea școlii de a învăța bine, cărțile și caietele de notițe au luat repaus. Mai potrivit spus, școlarii le-au dat repaus. A început vacanța.

Eram în Tg. Mureș, într-una din zilele trecute. În oraș plutea un parfum dens de floare de tei. N-am văzut parcă niciodată pionieri așa de mulți și de veseli. Treceam spre Școala Papiu Ilarian. Am întîlnit un detașament de pionieri, în rînduri ordonate, îmbrăcați ca pentru o zi festivă.

— Unde mergeți?

— La Sîntana. Vizităm colectiva de acolo, una dintre cele mai vechi colective din țară.

Mîndri de această vizită, emoționați, cu gîndul la gospodărie, au pornit mai departe, pe strada cu tei înfloriți.

Mergeam pe altă stradă. Alt grup disciplinat de pionieri.

— Unde vă duceți?

— Vizităm o fabrică.

Era un du-te vino de pionieri în tot orașul.

În părculețul din fața Sfatului popular am întîlnit alt grup. Copii îmbrăcați în minunate costume naționale vizitau orașul. Conduși de învățători și instructori plecaseră cu un autobuz special din Borsec spre Sovata. Poposiseră pentru un timp în reședința regiunii.

M-am dus apoi la Casa pionierilor. De la poartă, pe o alee șerpuită, printre oțetari și tufe de trandafiri, am ajuns la intrare. Afișe mari, scrise colorat, anunțau excursiile organizate. În luna august se va face o excursie pe un traseu care se va întinde ca un brîu al veseliei pionierești: Tg. Mureș — Hunedoara — Petroșani — Orșova — Ada-Kaleh — Herculane — Timișoara — Arad și... retur! Drum lung din care copiii se vor întoarce acasă cu o imagine multicoloră, largă și cuprinzătoare.

M-am oprit la gară. Ferestrele vagoanelor erau împodobite cu flori de culori aprinse. Dar nu flori obișnuite, ci pionieri cu bluze albe pe pieptul cărora înfloreau macii cravatelor.

— Unde plecați?

— La mare, în tabără!

...Drumurile patriei sînt străbătute continuu de pionieri.

Imaginea întîlnită în Tg. Mureș este, în mic, imaginea meleagurilor patriei.

Pionierii și școlarii sînt în vacanță!

GH. TRANDAFIR

LENEVICA ÎN VACANȚĂ

Dispariţia rebuturilor

Într-adevăr, aşa este: au dispărut rebuturile! La început, n-am înţeles ce voia să spună tovarăşul Spiridon Tăslăoanu, secretarul organizaţiei U.T.M. de la secţia strungărie a Fabricii de Rulmenţi din Bîrlad. Cum să dispară rebuturile brigăzii de tineret condusă de tînărul comunist Stelian Ganea? Cine să le fi luat?

M-aşteptam să-l văd pe secretar încruntat, povestindu-mi cu îngrijorare cum s-a petrecut dispariţia rebuturilor. Şi ce credeţi c-a făcut, cînd l-am întrebat? A început să rîdă!

— Bine, tovarăşe, i-am zis, dispar piesele din fabrică — bune sau rebuturi, mă rog — şi-ţi mai arde de rîs?

Pricepînd el că eu am înţeles altceva decît ce ar fi trebuit să înţeleg, mă invită în secţia strungărie.

— Iată, aici lucrează brigada lui Stelian Ganea, brigadă formată numai din utemişti. Stivele astea de inele pentru rulmenţi au ieşit din mîinile lor. Aici, în colţul ăsta, stau, de obicei, rebuturile. Precum vezi, locul e cam plin de praf. N-a mai fost aşezat nici un rebut, de multă vreme...

M-am uitat la locul cu pricina. Cum se poate să dispară de aici rebuturile? Cine să le fi luat? Am încercat:

— Nici la controlul tehnic n-au ajuns?

— Cum să ajungă? Înaintea controlului tehnic, fiecare membru al brigăzii controlează calitatea lucrului executat. Victoria Spanache, Gheorghe Rusu, Elena Iftimie, Constantin Bîgu, Ion Stamate şi Nicolae Maxim — membrii acestei brigăzi — se pot mîndri nu numai cu steagul de brigadă fruntaşă pe care-l deţin de peste două luni, dar şi cu renumele binemeritat de **buni strungari.** Fiecare lucrează la cîte două strunguri odată. Sînt strunguri semi-automate, sovietice. Maşina execută toate operaţiile. Ei doar trebuie să schimbe inelul gata strunjit cu altul şi să supravegheze ca operaţiile să se facă strict în limita dimensiunilor admise. În urmă cu cîteva luni, brigada făcea rebuturi sub procentul admis, totuşi — destul de multe. Nu exista nici o formă de control care să indice cine anume dădea rebuturi. Toate ajungeau la controlul tehnic. Cînd a început întrecerea în cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului, membrii brigăzii au hotărît să facă ei un prim control al calităţii, să afle astfel cine face rebuturi şi să-l ajute să nu le mai facă. Aşa a început lupta împotriva rebuturilor. Fiecare era de acum mai atent la mersul maşinii, măsura şi controla fiecare piesă în parte. Ba a pornit şi o întrecere între membrii brigăzii. Maistrul comunist Ion Pătraşcu era mereu printre ei ajutîndu-i cu sfatul şi, cînd era nevoie, chiar cu fapta. Rezultatul? Brigada lui Stelian Ganea n-a mai dat nici un rebut.

Acum cred că aţi înţeles şi voi, dragi cititori, cum de au dispărut rebuturile. Nu le-a luat nimeni. Nu le-a luat pentru că nu mai are de unde să le ia, pentru că nici un membru al acestei brigăzi nu mai face rebuturi!

În încheiere mai trebuie spus ceva. Brigăzile de tineret conduse de Mihai Novac, Aurel Chiru, Ion Stoleru, Constantin Todoriţă şi multe altele au hotărît ca, îndeplinind sarcinile trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului nostru, să muncească în aşa fel încît şi de pe graficele lor de producţie să dispară rubrica „Rebuturi".

GH. ANGHEL

Stelian Ganea, împreună cu Victoria Spanache şi Gheorghe Roşu fac un prim control al calităţii inelelor de rulmenţi strunjite de ei.

Reportaj 1965 (1)

Gigantul părinte al oţelului

...Aşadar, iată-mă la Galaţi, iată-mă trecînd, mut de admiraţie, printre coloşii de metal, iată-mă străbătînd în inima uriaşului părinte al oţelului – Combinatul siderurgic de la Galaţi.

Aşezat la vest de Galaţi, pe dealul dintre văile Cătuşa şi Mălina, uriaşul combinat are un rol de cea mai mare importanţă pentru economia noastră naţională. Anual, de aci, cu trenurile sau cu vapoarele, străbat drumurile patriei către uzinele de prelucrare două milioane tone de oţel! Pe an ce trece însă, combinatul va produce tot mai mult, ajungînd pînă în cele din urmă la producţia planificată — patru milioane de tone oţel anual.

Am văzut aci uriaşele cuptoare care macină în pîntecul lor de foc minereul, dînd viaţă apoi unor uriaşi şerpi incandescenţi — oţelul care se scurge în forme.

In turnătoria combinatului, se nasc, la presiune de sute şi sute de atmosfere, piese de... 100 tone bucata! 100 de tone, copii! Vă daţi seama? Pentru transportul unei singure piese este necesar un tren de... 10 vagoane!

Şi mai mult rămîi uimit vizitînd forja combinatului. Aici poţi vedea prese uriaşe de 2.500, 3.150 şi 6.300 tone!...

Multe, foarte multe din procesele tehnice de aci, de la combinat, sînt automatizate complet sau parţial, ceea ce uşurează enorm munca oţelarilor, furnaliştilor, topitorilor...

Imprejurul combinatului se întinde brîul zonelor de verdeaţă. Aerul, aci, la combinat, chiar şi în locurile cele mai apropiate de furnale, este plăcut, n-are nimic din praful şi fumul atmosferei obişnuite în preajma marilor uzine. Totul a fost calculat aci spre folosul muncitorilor, s-a avut în vedere crearea unor condiţii de muncă optime. Dovadă – marile blocuri de locuinţe, din afara combinatului, construite anume pentru muncitori.

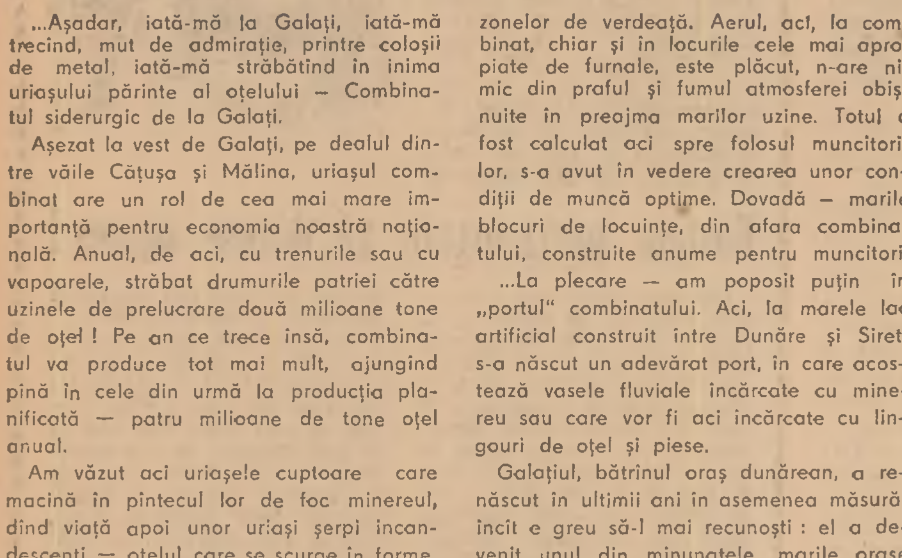
...La plecare – am poposit puţin în „portul" combinatului. Aci, la marele lac artificial construit între Dunăre şi Siret, s-a născut un adevărat port, în care acostează vasele fluviale încărcate cu minereu sau care vor fi aci încărcate cu lingouri de oţel şi piese.

Galaţiul, bătrînul oraş dunărean, a renăscut în ultimii ani în asemenea măsură, încît e greu să-l mai recunoşti: el a devenit unul din minunatele, marile oraşe socialiste ale patriei.

ŞTEFAN ZAIDES

N. A.: Dragi cititori, acest reportaj de anticipaţie de la colosul industriei noastre, care în 1965 va lucra din plin, dînd patriei milioane tone de oţel, mi-a fost sugerat de macheta combinatului din Galaţi aflată la expoziţia deschisă la Palatul R.P.R.

...Şi poate că în 1965, cînd mulţi dintre voi vor avea 18–19 ani, presa vremii, scriind despre uriaşul combinat, vă va consemna şi vouă numele, dîndu-vă ca exemplu de oţelari sau turnători fruntaşi.

O parte din Combinatul siderurgic Galaţi (machetă), expusă la expoziţia de la Palatul R.P.R.

De la fraţii voştri mai mari, utemiştii

● Brigăzile utemiste de muncă patriotică din Timişoara au colectat pînă în prezent 11.500 tone fier vechi pe care l-au şi trimis oţelarilor. De asemenea, tinerii timişoreni au lucrat voluntar la amenajarea şi repararea a 420 km de drumuri, la curăţarea a peste 18.000 ha de izlaz, precum şi la lucrările de pe şantierele locale de hidroamelioraţii, realizînd economii în valoare de peste 6 milioane lei.

● Realizări importante în munca patriotică au obţinut şi tinerii din regiunea Oradea, care au făcut în prima jumătate a anului economii în valoare de 5,4 milioane lei. Printre alte lucrări de folos obştesc, ei au construit şi numeroase podeţe şi drumuri de acces la arii şi la bazele de recepţie, pentru buna desfăşurare a transportului de cereale din noua recoltă.

● De la inceputul anului şi pînă în prezent, cele 653 brigăzi utemiste de muncă patriotică din oraşul Cluj au efectuat un număr de 177.000 ore de muncă voluntară, realizînd economii în valoare de 590.000 lei.

● Principala acţiune întreprinsă anul acesta de către tinerii din raionul Topliţa, Regiunea Autonomă Maghiară **o constituie împăduririle. Pînă la data de 1 iulie a.c., tinerii brigadieri de aici au plantat pe o suprafaţă de 126 ha peste 756.000 puieţi de conifere, realizînd economii în valoare de 800.000 lei.**

● Muncind cu însufleţire pe şantierele de construcţii, la plantarea pomilor ornamentali, la amenajarea parcurilor de odihnă şi a spaţiilor verzi din incinta uzinelor, rafinăriilor şi a şcolilor, tinerii brigadieri din raionul Cîmpina au efectuat sute de mii de ore muncă voluntară, realizînd o economie de aproape 300.000 lei.

CONCURSUL „Frumoasă eşti patria mea"

Seria a III-a

ÎNTREBARE	1	2	3	Nr.
In anii 1956–1959 la noi în ţară au fost construite 101 întreprinderi noi. Printre acestea se află şi laminorul de ţevi construit la	Bîrlad	Roman	Craiova	
Intr-un oraş nou din regiunea Constanţa s-a construit un combinat de îngrăşăminte azotoase. Tot acolo s-a deschis anul acesta o mare tabără pionierească la	Năvodari	Ovidiu	Poarta Albă	
O mare fabrică dată în folosinţă anul trecut la Govora dă produse	Sodice	Metalurgice	Petrolifere	
Fabrica de fire şi fibre sintetice a fost construită la	Oneşti	Săvineşti	Codlea	
Marele combinat de prelucrare a stufului se construieşte la	Isaccea	Sulina	Chişcani	
Aşa cum se arată în Raportul C.C. al P.M.R. la cel de-al III-lea Congres al partidului, întreaga producţie industrială a anului 1938 se realizează în anul 1960 în	16 săptămîni	24 săptămîni	11 săptămîni	

In rubrica rămasă liberă, însemnaţi cu 1, cu 2 sau cu 3 — răspunsul exact, care este cuprins în cele 3 răspunsuri indicate de noi. Trimiteţi, odată cu toate celelalte rezultate, şi fişa de faţă. Pentru fiecare răspuns corect se acordă 5 PUNCTE.

Sărbătoarea poporului polonez

16 ani se împlinesc la 22 iulie a.c., de cînd glorioasa armată sovietică a eliberat Polonia de sub ocupaţia fascistă. Sînt 16 ani în care Polonia populară a renăscut din ruinele în care fusese transformată de hitlerişti. Pentru a se înţelege mai bine ce a însemnat ocupaţia hitleristă pentru polonezi să luăm un singur exemplu: Varşovia – capitala R. P. Polone. In anii războiului, hitleriştii au distrus în acest oraş 11.299 clădiri şi au avariat alte 14.269. Aceasta reprezenta 85 la sută din totalul clădirilor Varşoviei. Bestiile hitleriste au distrus toate monumentele istorice, toate spitalele, podurile, legăturile feroviare, toate uzinele electrice. 658 de şcoli au fost transformate în ruine iar teatrele şi muzeele au fost distruse în proporţie de 80 la sută. Şi toate aceste barbarii numai în Varşovia, care a pierdut totodată şi peste 600.000 din locuitorii săi!

Din primele zile după eliberare însă, poporul polon, condus de Partidul Muncitoresc Unit Polonez a pornit la refacerea ţării, la reconstruirea ei. Iar astăzi, după numai 16 ani, realizările sînt deosebit de semnificative. Faţă de anul 1938 în R.P. Polonă se extrage azi de 3 ori mai mult cărbune, se produce de peste 6 ori mai multă energie electrică, de 4 ori mai mult oţel, de 2 ori mai multe ţesături şi de aproape de 20 de ori mai multă încălţăminte. Numărul şcolilor a crescut cu peste 10.000.

R.P. Polonă, alături de celelalte state din marele lagăr al păcii şi socialismului, prin întreaga sa politică internă şi externă luptă activ pentru asigurarea unei păci trainice în lumea întreagă.

Ziua de 22 iulie 1960, cînd se va sărbători cea de a 16-a aniversare a eliberării Poloniei de sub jugul fascist, este întîmpinată de oamenii muncii polonezi cu noi şi măreţe succese pe drumul construirii socialismului. Alături de ei se găsesc pionierii polonezi care învaţă şi muncesc zi de zi, contribuind cu forţele lor la înfrumuseţarea şi dezvoltarea patriei lor.

In această zi pionierii romîni transmit fraţilor lor polonezi un călduros „Salut voios de pionier!"

Cartea pentru copii se bucură de o mare atenţie atît din partea statului polonez cît şi din partea înflăcăraţilor ei... cititori.

Spre Grunwald

In ziua de 24 iunie a.c., pe la amiază a plecat la Cracovia o ştafetă a pionierilor. Ea a străbătut drumul istoric pe care, acum 550 de ani, a mers Wladislaw Jagiello cu armatele sale spre cîmpul de luptă Grunwald, unde se aflau teutonii.

Traseul ştafetei are o lungime de peste 600 km. Sectoarele traseului corespund popasurilor vechiului marş al armatelor polone. In locurile de oprire, pionierii au aprins focuri. Prima oprire a fost la Proszowice. In ziua de 17 iulie ştafeta a ajuns la Grunwald, unde a avut loc o mare adunare a pionierilor din întreaga ţară.

Clubul pionierilor

Pionierii din Bialograd au reuşit să înfiinţeze un club propriu, obţinînd în acest scop localul şi fondurile necesare. Sîmbăta şi duminica se adună aici o mulţime de pionieri din Bialograd.

La club dă reprezentaţii ansamblul ritmic „Ursuleţul". El este format dintr-un grup de pionieri al unei unităţi, toţi elevi în clasa a VII-a.

La club se organizează seri de ghicitori, de dansuri şi tot felul de manifestaţii culturale, date de pionierii din oraş, cu orchestra lor proprie. În curînd, ansamblul va porni să dea reprezentaţii şi la sate.

Concurs internaţional

La 30 iunie, de pe aerodromul de lîngă Varşovia a plecat cu avionul spre Uniunea Sovietică echipa de atletică uşoară „Viespea" din Jablona, formată din pionieri.

După o scurtă vizită în cîteva oraşe din U.R.S.S., echipa „Viespea" va pleca pentru o lună în tabăra internaţională de la Artek (Crimeea). Aici, micii atleţi polonezi se vor întîlni cu campionii celui de al IV-lea Concurs internaţional de atletică uşoară, în cadrul cupei „Swiat Mlodych". In afară de Renata Kempska, căpitanul formaţiei, din echipă fac parte: Renata Lesinska, Helena Kaniewska, Ewa Spalinska, Bozena Skonieczna şi Tereza Sikora.

Lupta dreaptă a poporului cuban

Poporul cuban, care a ştiut să-l gonească pe sîngerosul dictator Batista şi şi-a cucerit libertatea cu arma în mînă, este astăzi ţinta atacurilor imperialiştilor din S.U.A., cărora nu le convine că le-a fost interzis amestecul în treburile interne ale Cubei.

Prin măsurile adoptate, S.U.A. au declarat un adevărat război economic Cubei. Dar urzelile lor de a lovi în economia Cubei prin refuzul de a mai importa zahăr — principalul produs al acestei ţări — şi prin instrucţiunile date întreprinderilor americane de a nu prelucra petrol pentru Cuba, nu şi-au atins ţinta. Poporul cuban a naţionalizat toate rafinăriile de petrol aflate pe teritoriul său, iar în urma recentelor acorduri încheiate cu Cuba, U.R.S.S. a devenit unul dintre cei mai mari cumpărători ai zahărului cuban.

Monopoliştii turbează de furie. Dacă prin această agresiune economică nu au reuşit să intimideze micul dar curajosul popor al Cubei, ei pregătesc în ascuns o intervenţie armată împotriva acestui stat liber şi stăpîn pe soarta sa. La 14 iulie, de pildă, trei nave de război americane au patrulat în dreptul ţărmurilor sudice ale Cubei. Una dintre ele a pătruns chiar în apele teritoriale ale acestui stat şi a început să facă „exerciţii" de tragere. Această nouă provocare a cercurilor agresive din S.U.A. nu a reuşit însă să intimideze pe nimeni.

„Imperialismul va fi nevoit să respecte voinţa poporului nostru. Vom şti să facem faţă oricărei agresiuni" — spunea zilele trecute publicistul cuban Grigorio Ortega. Cînd spunea aceste lucruri, publicistul cuban se referea şi la faptul că astăzi Cuba nu se găseşte singură, expusă poftelor nesăţioase ale imperialiştilor din S.U.A. Asemeni tuturor ţărilor mici care luptă pentru independenţă şi pentru dezvoltare paşnică, Cuba se bucură şi de ajutorul prietenesc şi dezinteresat al ţărilor legărului socialist în frunte cu marea Uniune Sovietică. Într-o Declaraţie a agenţiei TASS, dată publicităţii zilele trecute, se spune: *„Poporul sovietic nu va rămîne pasiv dacă împotriva Cubei va fi întreprinsă o intervenţie armată. Au apus vremurile cînd imperialiştii puteau să se răfuiască nepedepsiţi cu popoarele care luptă pentru independenţa lor naţională"*.

Da, au trecut timpurile cînd imperialiştii se puteau juca cu destinele popoarelor. Toate ţările care iubesc libertatea şi independenţa sprijină astăzi lupta dreaptă a poporului cuban. În aceste zile au avut loc numeroase demonstraţii, mitinguri şi adunări ale oamenilor muncii, pentru apărarea Cubei, în Uruguay, Mexic, Columbia, Argentina, Brazilia, Venezuela şi în alte state. Popoarele văd în acţiunile agresive ale cercurilor imperialiste un pericol pentru fiecare dintre ele. De aceea ele îşi sporesc vigilenţa şi se ridică cu hotărîre împotriva unor astfel de acţiuni mîrşave ale imperialiştilor. În încheierea Declaraţiei agenţiei TASS se spune: *„Bizuindu-se pe forţa sa, Uniunea Sovietică va acorda Cubei ajutorul necesar. Putem să nu ne îndoim că nu numai Uniunea Sovietică, ci şi alte state iubitoare de pace vor acorda Cubei ajutorul necesar în lupta ei plină de abnegaţie pentru libertate şi independenţa ei"*.

GH. ANGELESCU

Pe scurt • Pe scurt • Pe scurt

De curînd, marele scriitor sovietic Mihail Şolohov *a fost distins cu „Premiul Lenin". Această înaltă distincţie i-a fost acordată pentru romanul său „PAMINT DESTELENIT".*

Lupta popoarelor africane pentru independenţă naţională continuă. De curînd, la Paris a avut loc semnarea acordurilor ce prevăd independenţa Gabon-ului în cadrul Comunităţii franceze.

La 15 iulie, Parlamentul englez a adoptat legea care prevede că în luna octombrie a.c. Nigeria va fi proclamată independentă.

Peste 20.000.000 de persoane au luat parte pînă acum la marele marş al păcii împotriva „tratatului negru" — cum este denumit tratatul militarist japono-american.

Sub presiunea maselor guvernul Kişi a demisionat.

Proteste puternice s-au făcut auzite în ultimul timp în Anglia cu privire la existenţa bazelor S.U.A. în această ţară. Aceste proteste hotărîte au făcut ca primul ministru Macmilann şi Eisenhower să fie nevoiţi să revizuiască acordul anglo-american cu privire la bazele S.U.A. din Anglia.

Ce se petrece în Congo

La puţine zile după proclamarea independenţei tinerei republici africane Congo, presa marilor monopoluri imperialiste din occident a început să publice, subit, materiale cu titluri „senzaţionale": „O noapte de groază", „Viaţa albilor din Congo în pericol", „Anarhie în Congo", *etc.*

Oare aşa stau lucrurile?

...De la primii săi paşi, guvernul Congo-ului, condus de Patrice Lumumba, s-a orientat spre consolidarea independenţei naţionale, spre spulberarea ultimelor rămăşiţe colonialiste din viaţa ţării. Reprezentanţii partidelor care reprezintă masele largi ale poporului sprijină hotărît aceste măsuri ale guvernului Lumumba. Iată însă că, subvenţionate de monopolurile belgiene, în Congo au luat naştere cîteva partide care au ca ţel reinstaurarea vechilor rînduieli colonialiste. Pe cel mai reacţionar dintre aceste partide — Partidul naţional al progresului (!) — poporul l-a şi denumit Pene Toto, *ceea ce în unul din dialectele congoleze înseamnă „lacom de bani".*

In aceste partide „naţionale" reacţionare şi în europenii aflaţi în Congo — care au pierdut multe din privilegiile acordate sub colonialişti — şi-au pus anumite speranţe colonialiştii belgieni. Impreună şi cu ajutorul acestor partide, adevărate partide ale trădării naţionale, *belgienii au organizat dezordini în Congo pentru ca, mai apoi, tot ei să ridice problema acestor „dezordini" şi să trimită trupe în Congo.*

Intr-un fel, lucrurile le-au reuşit. S-a încercat asasinarea primului ministru Lumumba — ceea ce s-a terminat cu un eşec, complotiştii fiind arestaţi —, s-au provocat ici-colo scandaluri, iar europenii aflaţi în Congo, speriaţi de propriile lor zvonuri şi scorniri mincinoase, au început să ia calea Belgiei, părăsind Congo-ul, din vlaga căruia au supt cu neruşinare ani în şir.

Deîndată, pentru a apăra, chipurile, viaţa europenilor din Congo, care „trăiesc zile de groază", Belgia — cu aprobarea aliaţilor săi — Anglia, S.U.A. şi Franţa — şi-a trimis trupele în Congo. care trupe chiar în primele clipe de la sosire au şi început operaţii militare împotriva forţelor armate congoleze. Dar trupele congoleze, curăţite de ofiţerii şi generalii belgieni, îşi fac datoria, apărîndu-şi patria. Guvernul belgian însă, continuă să trimită trupe în Congo, dorind o extindere a operaţiunilor militare cu scopul vădit de a da jos guvernul Lumumba şi a instaura în Congo rînduieli pe placul colonialiştilor.

Toţi oamenii cinstiţi din lumea întreagă sînt însă de partea tinerei republici Congo. Multe din guvernele ţărilor africane independente au anunţat că vor ajuta poporul din Congo în lupta sa dreaptă. Consiliul de Securitate al O.N.U. a înfierat agresiunea Belgiei, iar guvernul U.R.S.S. a promis că, în caz de nevoie, Uniunea Sovietică va da ajutorul necesar pentru apărarea independenţei Congo-ului.

Imperialiştilor colonialişti belgieni, acoperiţi de oprobriul lumii întregi, nu le va rămîne altceva de făcut în cele din urmă decît să-şi ia tălpăşiţa în mod ruşinos şi să se oploşească în propriul bîrlog. Vremea colonialismului — a trecut!

EMIL EMANOIL

Tinerii ostaşi congolezi sînt hotărîţi să apere independenţa patriei lor.

Minunatele maşini electronice

Vrem să scoatem un cui dintr-o scîndură. Degetele noastre nu au însă puterea necesară, de aceea folosim un cleşte. Cu un ciocan potrivit, fierarul preface din cîteva lovituri un fier inroşit. Pe drept cuvînt putem spune că uneltele sînt prelungiri ale mîinilor omului: cu ajutorul lor lucrăm mai repede şi ne obosim mai puţin.

Dar omul lucrează şi cu creierul, efectuînd, de exemplu, calcule diferite. În munca de proiectare a maşinilor, în cercetările geologice, în contabilitate, în construcţii, etc., se fac numeroase calcule: adunări, înmulţiri, extrageri de rădăcină pătrată, rezolvări de ecuaţii... Nu s-ar putea oare inventa ceva în scopul uşurării efectuării calculelor? Acest lucru este perfect posibil. Epoca noastră este aceea în care, pe lîngă alte realizări, omul a reuşit să construiască maşini uimitoare. Acestea sînt maşinile electronice de calcul — „creierii electronici" — formate din circuite electronice în care intră rezistenţe, condensatori, bobine, contacte şi mai cu seamă tuburi electronice, piese în felul lămpilor de radio. Aceste maşini sînt complexe automate care execută cu precizie şi cu o rapiditate de necrezut operaţii matematice şi logice. Operaţii matematice sînt, de exemplu, adunările. Maşina electronică adună două numere de cîte 30 de cifre în cîteva milionimi de secundă. Operaţii logice sînt acelea care corespund raţionamentului matematic. De exemplu, atunci cînd maşina obţine un rezultat parţial al unei probleme, ea alege şi calculele următoare de efectuat pentru a obţine soluţia justă.

Este uşor de înţeles că maşinile electronice de calcul aduc avantaje enorme în practică. Pentru lansarea unui satelit artificial sînt necesare calcule atît de complicate, încît o mie de specialişti abia le-ar duce la capăt în 100 de ore; o maşină electronică îndeplineşte această muncă migăloasă în puţine ore. Automatizarea totală a unei rafinării de petrol are la bază tot calculatori electronici, care permit funcţionarea rafinăriei cu patru oameni în loc de patru sute. Aceşti calculatori sînt indispensabili în automatizarea complexă a industriei.

Sprijinind introducerea tehnicii noi în toate ramurile economiei naţionale, partidul şi guvernul nostru acordă o deosebită atenţie automatizării. În Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. şi în recenta hotărîre de înfiinţare a Comitetului pentru tehnica nouă, se prevede folosirea maşinilor electronice de calcul pentru automatizarea complexă a unor procese de producţie şi a unor lucrări de calcule economice şi statistice. De altfel, ţara noastră se mîndreşte cu unele realizări importante în acest domeniu: încă de acum cîţiva ani Institutul de fizică atomică al Academiei R.P.R. a construit un calculator denumit CIFA-1, iar Academia militară tehnică a construit calculatorul denumit CAU-1. Alte maşini din ambele tipuri sînt aproape terminate. Ele vor fi întrebuinţate în diferitele sectoare ale economiei naţionale: la comanda automată a maşinilor-unelte, la automatizarea unor fabrici chimice, la efectuarea calculelor de rezistenţă a unor construcţii (baraje), la calcularea timpului probabil, în aplicaţiile casnice ale energiei nucleare etc.

Calculatoarele electronice — care pot efectua milioane de operaţii matematice elementare pe secundă — sînt abia la începutul dezvoltării lor. Extinderea folosirii lor deschide perspective mărețe progresului tehnic şi prin aceasta, uşurării şi îmbunătăţirii continuie a vieţii noastre.

Ing. DEM. URMA

Filatelie

Noí timbre aviatice

Cu prilejul sărbătoririi împlinirii a 50 de ani de la primul zbor al avionului conceput, construit şi pilotat de inginerul romîn Aurel Vlaicu, Direcţia Generală a Poştelor şi Telecomunicaţiilor a emis o nouă serie de timbre pentru „Poşta aeriană".

Primele valori de format orizontal ale acesteia, în dimensiunile de 25/41 mm, sînt de 10 bani (în culoare galben brun) şi 20 bani (cărămiziu-brun), reprezentînd chipul lui Aurel Vlaicu şi silueta avionului său de zbor, înconjurate de legenda 1910-1960, 50 de ani de la primul zbor cu aeroplanul cu motor „Aurel Vlaicu nr. 1".

Valoarea de 55 bani, de culoare albastră, cu aceleaşi dimensiuni ca precedentele, dar în poziţie verticală, a fost emisă pentru „Ziua aviaţiei 1960" şi reprezintă un pilot cu cască de piele pe cap precum şi trei avioane turboreactoare în zbor.

Valoarea de 1,75 lei, în format orizontal, este un timbru uzual, cel mai lung timbru poştal apărut pînă acum la noi, avînd dimensiunile de 25/63 mm şi reprezentînd un foarte sugestiv desen, în care este înfăţişat momentul aterizării la un concurs de lansări cu paraşutele, ale căror pînze viu colorate se detaşează puternic pe fundalul cerului albastru şi al cîmpului verde.

Dintre timbrele descrise mai sus, numai valoarea de 55 bani este tipărită pe hîrtie filigran, cu iniţialele „R.P.R.", celelalte fiind tipărite pe hîrtie simplă.

Urmează să mai apară încă trei valori uzuale pentru francarea corespondenţei trimise cu avionul.

Luna şi meteorologia

Şi astăzi mai sînt încă mulţi oameni care încearcă să prevadă timpul după... Lună. Ei cred că există o legătură între unele forme vizibile ale ei şi regimul ploilor pe pămînt şi afirmă că atunci cînd Luna se vede ca un căuş, cu unul din colţuri îndreptate spre Pămînt, va ploua. Alţii, care au cunoştinţe insuficiente, cred că Luna ar provoca în atmosfera Pămîntului „valuri" uriaşe, asemănătoare cu acelea provocate în mod real de aceasta şi Soare asupra mărilor şi oceanelor, adică cu mareele.

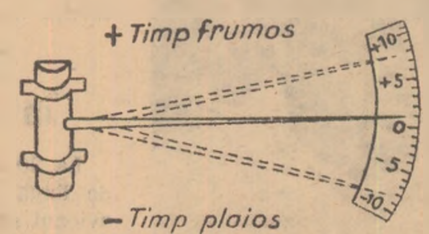
Instrumentele optice astronomice uriaşe, lansarea rachetelor meteorologice şi a sateliţilor artificiali echipaţi cu aparatură de cercetare etc. au putut lămuri multe fenomene considerate altădată a fi imposibil de explicat. Cine nu ştie felul cum apare ploaia, faptul că aceasta este un fenomen cu totul pămîntesc?! Bătrînii credeau că atunci cînd Luna are un colţ spre pămînt va ploua, deoarece ei considerau acest astru (atunci cînd era în fazele de Lună nouă, asemănătoare cu C întors — sau în ultimul pătrar un C) ca o cupă din care se revărsau apele mărilor lunare. Ei săvîrşeau aici două greşeli: în primul rînd credeau că atunci cînd Luna se vede ca o seceră sau ca o jumătate de disc, aceasta ar fi forma reală a astrului. Cu alte cuvinte, forţe supranaturale îi schimbă mereu forma. In al doilea rînd, ei credeau că pe Lună ar fi mări şi oceane.

Astăzi ştim precis că forma vizibilă a Lunei, fazele ei, se datoresc poziţiei diferite pe care o are Luna faţă de razele Soarelui şi locul de unde privim noi, pămîntenii, acest fenomen, că petele de pe ea, deşi au denumiri de mări şi oceane, n-au pic de apă, că ele se datoresc unor regiuni care reflectă în mod deosebit lumina solară.

Pe de altă parte, acei care cred în „valurile" atmosferice au uitat cu totul o lege a fizicii: într-un tub golit de aer corpurile cu greutăţi diferite cad toate cu aceeaşi viteză. Ignorînd aceasta, ei cred că atmosfera, fiind de o mie de ori mai uşoară decît apa, trebuie să fie atrasă de o mie de ori mai mult! Legea căderii corpurilor în vid indiferent de greutatea lor, este însă valabilă şi în spaţiile, practic vide, ale cosmosului. Acesta este temeiul pentru care atmosfera nu poate fi atrasă gravitaţional mai mult de Lună şi Soare. Calculele arată că mareele atmosferice trebuie să fie egale cu acelea ale apei. Acestea nu pot avea influenţă hotărîtoare asupra presiunii atmosferei. Ele pot modifica o coloană de mercur cu cel mult 0,6 mm., ceea ce e mult prea puţin pentru a produce singure ploi sau furtuni

C. ION

Un barometru original

S-a observat că în natură există destule plante care reacţionează la diferitele condiţii atmosferice. Astfel se cunoaşte modul în care reacţionează o crenguţă de brad la schimbarea presiunii atmosferice. Acest fenomen stă la baza construirii barometrului pe care oricare dintre voi îl poate face fără prea multă greutate.

Luaţi o ramură dreaptă de brad, lungă de 30—32 cm. Aveţi grijă să o tăiaţi împreună cu un mic fragment al crenguţei de care depindea, aşa cum se vede în desen. Prindeţi ramura cu nişte brăţări de tablă bătute cu 4 cuişoare de o placă de lemn (37x25 cm). Ramura de brad va sta liber, paralel cu suprafaţa plăcii de lemn. Modul de a reacţiona la schimbările de presiune ale atmosferei este acela de a se îndoi în jos cînd timpul va fi ploios şi de a se ridica atunci cînd, dimpotrivă, el va fi frumos.

S-a calculat că pentru o ramură cu lungimea indicată de noi, deplasarea ramurei ajunge pînă la 10—11 cm. în sus şi în jos. Dacă pe traseul deplasării vîrfului ramurei veţi desena o scară gradată în cm, privind gradaţiunea indicată de vîrful „acului" barometrului natural, vă veţi putea da seama uşor care va fi starea timpului în ziua următoare.

CE NE POVESTESC NORII

Răsărit de soare. Pe cer s-au ivit straturi mici de nori. La început erau plaţi. Mai apoi pe ei au crescut nişte turnuleţe albe ca zăpada. Deşi după un timp norii au dispărut cu desăvîrşire, apariţia lor prezice ploi sau furtuni în timpul zilei (fig. 1).

Alteori, dis-de-dimineaţă, pe cer apar nişte ghemuleţe albe. Ele se înmulţesc din ce în ce mai mult, atîrnă liniştite în aer şi nu încearcă să se avînte în înălţimi. Chiar dacă norii vor acoperi cerul, în spaţiile libere vom putea vedea că vîrfurile lor sînt plate. Nu vă speriaţi: aceştia pot fi denumiţi nori ai timpului f r u m o s. (fig. 2).

Norii pot fi şi mai neliniştiţi şi mai înalţi. Dacă vîrfurile lor rămîn bine conturate, clare şi au forme regulate, înseamnă că nu va ploua (fig. 3).

Şi după culoarea amurgului puteţi afla cum va fi timpul în ziua care urmează. Să presupunem că în zilele anterioare amurgul a fost auriu sau roz, iar în ziua respectivă el este roşu aprins. O astfel de schimbare a amurgului de la o zi la alta indică vreme ploioasă

(După „TINERUL NATURALIST")

Ce e nou în taberele locale

Ca în fiecare an, şi în vara aceasta zeci de mii de pionieri şi-au întins corturile pe litoralul cu nisip de aur, în preajma valurilor răcoroase, sau sus la munte, la umbra codrilor. Numai din Bucureşti au plecat, sau sînt în curs de plecare în taberele centrale, peste 23.000 de pionieri şi şcolari! Dar cum îşi petrec vacanţa pionierii care au rămas în Capitală? Ca să aflaţi veşti în legătură cu activitatea lor în această perioadă, ne-am adresat cu cîteva întrebări tovarăşei Cecilia Stan, secretar al Comitetului Orăşenesc U. T. M. - Bucureşti:

— Ce ne puteţi spune despre felul cum îşi petrec vacanţa pionierii din Capitală care n-au plecat la munte sau la mare?

— Pentru ca ei să-şi petreacă timpul într-un chip tot atît de plăcut şi folositor, s-au deschis în fiecare raion cîte 3—4 tabere locale, unde se desfăşoară o bogată activitate, care are ca scop să îmbine în mod armonios odihna copiilor cu activitatea cultural-educativă. Numeroase sînt şi excursiile în afara oraşului, la Doftana sau la Castelul Peleş şi în alte părţi. Cele mai frumoase activităţi s-au desfăşurat pînă în prezent în taberele de pe lîngă clubul sportiv „Constructorul", din raionul 1 Mai şi la cele din raionul Griviţa Roşie.

— Dar în privinţa activităţilor de folos obştesc, ce ne puteţi spune?

— Lucruri frumoase. Trebuie să ştiţi că pionierii din fiecare tabără dedică o zi pe săptămînă muncii patriotice. Dau ajutor la descărcatul cărămizilor pe şantierele de construcţii sau merg la cules spice pe ogoarele din jurul oraşului. S-au evidenţiat în mod deosebit pionierii de la Şcoala de 7 ani nr. 80 din raionul Tudor Vladimirescu, care au participat cu mult entuziasm la strînsul spicelor de pe ogoarele gospodăriei agricole colective „Timpuri Noi".

Să vă vorbesc însă şi despre alte activităţi îndrăgite de copii. De pildă, ce se face în vederea trecerii normelor pentru obţinerea distincţiilor pionieresţi. Pe această linie trebuie menţionată tabăra în corturi din pădurea Pustnicul, unde peste 1.200 de pionieri din raionul 23 August vor trece o serie de norme practice. Cîte lucruri plăcute şi instructive nu vor cunoaşte ei cu acest prilej! Semnalizarea cu fanioane, orientarea cu busola, aprinderea focului de tabără, excursiile pentru strîngerea de materiale în vederea alcătuirii unor ierbare şi insectare pe care le vor duce în toamnă la şcoală, sînt tot atîtea minunate prilejuri de a-şi afirma priceperea şi entuziasmul creator.

De asemenea, mulţi pionieri din Bucureşti participă la tradiţionalul concurs de înot dotat cu Cupa „Scînteii pionierului", competiţie organizată în cinstea zilei de 23 August de către Comitetul Orăşenesc U. T. M., U. C. F. S., gazeta „Scînteia pionierului" şi Palatul pionierilor.

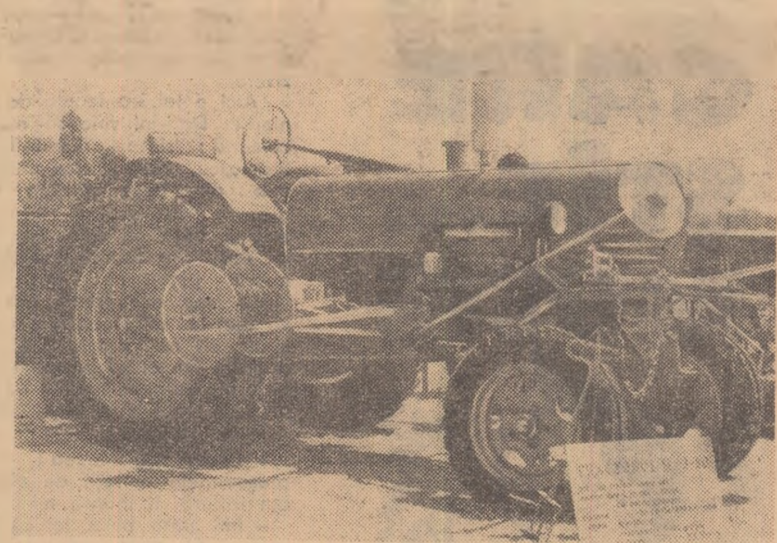
Aşadar, cei 20.000 de pionieri şi şcolari din taberele locale din Capitală îşi petrec vacanţa într-un chip tot atît de plăcut ca şi cei plecaţi la munte sau la mare.

Interviul nostru

AL. DINU IFRIM

LA EXPOZIŢIA SOVIETICA

Păşind pe malul lacului Herăstrău, acolo unde se află standurile cu cele 6.000 de exponate sovietice, ai impresia că te afli într-un vast caleidoscop. Expoziţia sovietică a fost vizitată cu acelaşi interes deosebit de mii şi mii de oameni din toate colţurile ţării. Fie că e vorba de modernele televizoare care redau pe loc ca într-o oglindă, chipul vizitatorilor, de strungul automat, de maşina electronică de gravat folosită în industria poligrafică, fie că e vorba de automobilele şi utilajul agricol complex sau de cele două elicoptere despre care s-a mai scris în primul nostru reportaj de la expoziţie, publicat în gazeta noastră cu o lună de zile în urmă, exponatele reflectă dezvoltarea grandioasă şi multilaterală a tehnicii şi ştiinţei sovietice, pentru care vizitatorii au numai cuvinte de laudă.

Din Cartea de aur a expoziţiei am cules două din impresiile celor peste 700.000 de vizitatori ciţi au trecut pragul expoziţiei pînă în dimineaţa zilei de 15 iulie a.c. „Am vrut din toată inima să vizitez această expoziţie — scrie un muncitor din Cugir — şi de aceea am parcurs 450 de kilometri pînă aci. Nu-mi pare rău — am rămas uimit de ceea ce am văzut, de marile realizări ale oamenilor sovietici".

În Cartea de aur, ultima impresie scrisă şi a cărei cerneală nu se uscase încă, vorbea de vizita unui grup de 50 de pionieri din comuna Perişoru, regiunea Constanţa, 50 din miile şi miile de mici vizitatori care au venit din toate colţurile ţării aci, la expoziţie. Am plecat în căutarea lor, şi după cîteva clipe i-am întîlnit în faţa unei motonave în miniatură ce semăna mai mult cu un avion suplu decît cu o navă de apă.

— Cum ajungem acasă, facem şi noi o motonavă, mi-a spus bucuroasă Octavia Rotaru, o pionieră zveltă care schiţa motonava într-un carneţel. Din placaj o facem. O ducem la şcoală, ca amintire!

...Amintire într-adevăr bogată, căreia, desigur, nu-l poate scăpa nici sateliţii artificiali ai Pămîntului, nici maşinile electronice, nici autovehiculele ultra moderne — exponate ce alături de atîtea altele reflectă cu prisosinţă marile realizări ale oamenilor sovietici, constructori ai comunismului.

15 iulie, 1960.

AL. PROFIRIU

Aproape un milion de persoane au vizitat Expoziţia sovietică, deschisă între 19 iunie — 17 iulie, la Bucureşti. Expoziţia sovietica a constituit o grăitoare mărturie a caldei prietenii pe care poporul nostru o nutreşte popoarelor sovietice. În clişee: aspecte de la Expoziţia sovietică.

SPIC CU SPIC-PATRIEI SNOP

Zilele acestea, pe întreg cuprinsul patriei a început secerişul.

Dar în urma colectiviştilor miriştile n-au rămas pustii. De îndată au apărut pionierii.

Despre succesele la strînsul spicelor au şi sosit primele veşti.

În urma combinei...

De îndată ce a trecut combina prin lanul întins de grîu, pionierii unităţii noastre au şi pornit la strînsul spicelor.

Atenţi să strîngem toate spicele ce le întîlneam în cale, nici n-am observat că după două ore numai, adunasem o grămadă mare de spice. Iar cînd am mers la măsurătoare am văzut că pionierele Eufimia Bumbar, Vasile Ancuţa — preşedinta unităţii şi Leana Bumbar au fost cele mai harnice. Ele au adunat cele mai multe spice.

Sîntem hotărîţi ca data viitoare să adunăm o cantitate şi mai mare. **(Aristică Colţă-** *satul Gemeni, raionul Cujmir)*

Veselie, dar şi hărnicie

Dis-de-dimineaţă neam adunat la şcoală; la tabără. Apoi, am pornit spre gospodăria agricolă colectivă „Vasile Roaită". Aici, pe tarlaua întinsă, claile de orz, rînduite în şiruri lungi arătau bogăţia recoltei obţinute de colectivă. Printre clăi mai erau spice care aşteptau să fie strînse. A fost multă veselie la strînsul spicelor, dar nu numai veselie, ci şi hărnicie. În cîteva ore am adunat aproape 400 kg de spice. Toţi eram mîndri de rezultatele muncii noastre, mîndri că ajutăm şi noi colectiva. **(Maria Cocoş** *Şcoala de 7 ani Viişoara, regiunea Constanţa)*

S P O R T

A XIII-a ediţie a „Cursei Scînteii"

An de an, iubitorii sportului cu pedale urmăresc cu emoţie tradiţionala competiţie de lung kilometraj „Cursa Scînteii". Anul acesta s-a desfăşurat cea de-a XIII-a ediţie, iar cîştigătorul ei este cunoscutul ciclist dinamovist Ludovic Zanoni. Distanţa întregii curse el a parcurs-o în 12h.41'16". Ceea ce i-a adus în mod special aprecierea spectatorilor, este felul cum a cîştigat cea mai grea etapă, a treia (Dragoslavele—Oraşul Stalin), dovedindu-se cu această ocazie un bun căţărător. După 12 km. de la startul acestei etape, plutonul se înşira se pe mai bine de 2 km. În frunte era N. Niculescu, de asemenea excelent căţărător. Din grup mai făceau parte Walter Zeigler, fraţii Moiceanu, Ion Braharu şi alţii. Urcînd pe serpentine, alergătorii se distanţează tot mai mult. Lupta e strînsă şi ciclistii fruntaşi îşi dispută iniţiativa. În clasamentul acestei etape pe locul I se clasează Zanoni, urmat de I. Stoica, G. Moiceanu, M. Kammer.

Foarte disputată a fost şi ultima etapă a „Cursei Scînteii", etapa sprinturilor. De-a lungul celor aproape 170 km. ciclistii au avut vreo 5—6 sprinturi. Azuga, Breaza, Cîmpina sînt lăsate în urmă. La intrarea în Bucureşti şi apoi pe străzile ce duc spre Stadionul Republicii, lupta pentru locul I al etapei a IV-a s-a dat între E Mihăilă şi D. Munteanu, linia de sosire fiind trecută de primul. Alături de Mihăilă printre fruntaşii etapei a IV-a (Oraşul Stalin—Ploeşti—Bucureşti) se numără şi D. Munteanu, Şt. Poreceanu, Ion Cosma, C. Baciu şi alţii.

Şcoli care vă aşteaptă

Cei mai mulţi dintre absolvenţii clasei a VII-a doresc să urmeze mai departe cursurile şcolilor profesionale. Acolo au posibilitatea să înveţe în condiţii minunate, meseria aleasă.

Şcolile profesionale vă aşteaptă! Iată cîteva:

REGIUNEA BACĂU:

Comăneşti, raionul Moineşti. Şcoala profesională a întreprinderii miniere. Pregăteşte: electricieni de mină, mecanici de mină.

REGIUNEA BAIA MARE:

Satu Mare — Şcoala profesională de ucenici a uzinei „Unio". Pregăteşte: forjori, frezori, lăcătuşi, strungari, turnători.

REGIUNEA BUCUREŞTI:

Bucureşti — Şcoala profesională de ucenici a uzinelor „23 August". Pregăteşte: forjori, frezori, lăcătuşi, strungari, turnători, tîmplari, mecanici.

Giurgiu — Şcoala profesională de ucenici agricoli (G.A.S. — Giurgiu). Pregăteşte: agricultori, mecanici agricoli.

REGIUNEA CLUJ:

Cîmpia Turzii — Şcoala profesională de ucenici a uzinei „Industria sîrmei". Pregăteşte: laminatori, oţelari, lăcătuşi, strungari, turnători, frezori.

Bistriţa — Şcoala profesională de ucenici horticoli.

REGIUNEA CONSTANŢA:

Constanţa — Şcoala profesională de ucenici a Şantierului Naval. Pregăteşte: sudori, lăcătuşi.

REGIUNEA CRAIOVA:

Craiova — Şcoala profesională de ucenici a uzinei „Electroputere". Pregăteşte: lăcătuşi, sudori, electricieni.

REGIUNEA GALAŢI:

Brăila — Şcoala profesională de ucenici a uzinei „Progresul". Pregăteşte: laminatori, lăcătuşi, strungari, sudori, turnători.

REGIUNEA HUNEDOARA:

Hunedoara — Şcoala profesională de ucenici a Combinatului Siderurgic „Gh. Gheorghiu Dej". Pregăteşte: cocsari, furnalişti, laminatori, oţelari, zidari, lăcătuşi, sudori, strungari.

REGIUNEA IAŞI:

Bîrlad — Şcoala profesională de ucenici a Fabricii de rulmenţi. Pregăteşte: rectificatori în metale, strungari, sculeri universali.

Vaslui — Şcoala profesională de ucenici agricoli.

REGIUNEA PITEŞTI:

Cîmpulung-Muscel — Şcoala profesională de ucenici a uzinei „I. M. S.". Pregăteşte: turnători, frezori, strungari, mecanici-auto.

REGIUNEA SUCEAVA:

Iacobeni, raionul Vatra Dornei. Şcoala profesională de ucenici a întreprinderii miniere. Pregăteşte: mineri, mecanici, lăcătuşi.

Botoşani — Şcoala profesională comercială. Pregăteşte: vînzători de produse alimentare, vînzători de produse textile şi încălţăminte.

REGIUNEA TIMIŞOARA:

Timişoara — Şcoala profesională de ucenici a uzinei „Electromotor". Pregăteşte: electricieni, mecanici, strungari, lăcătuşi.

Arad — Şcoala profesională de ucenici. Pregăteşte: croitori confecţii, lăcătuşi, cismari.

REGIUNEA ORADEA:

Oradea — Şcoala profesională de ucenici pentru industria uşoară. Pregăteşte: cismari, blănari, tricoteuri.

REGIUNEA STALIN:

Sibiu — Şcoala profesională de ucenici a Trustului nr. 5 Construcţii. Pregăteşte: dulgheri, zugravi, zidari, electricieni.

Feldioara, raionul Codlea. Şcoala agricolă. Pregăteşte: agricultori.

REGIUNEA PLOEŞTI:

Tîrgovişte — Şcoala de meserii. Pregăteşte: croitori, ţesători.

REGIUNEA AUTONOMĂ MAGHIARĂ:

Tg. Mureş — Şcoala profesională de ucenici IPROFIL „23 August". Pregăteşte: tîmplari de mobilă şi articole tehnice, tapiţeri.

UNUL CARE ȘTIE... MULTE

— Bună ziua, băieți !

— Salut voios de pionier ! — răspunseră în cor cei cîțiva pionieri mai apropiați, care-l auziseră.

Aici e tabăra locală de pionieri ? Dați-mi voie să mă recomand : sînt pionierul Ionică Stăvrescu, președintele unității... mm... din București. Am venit aici, în satul vostru, să-mi petrec vacanța de vară. Am auzit că aveți o tabără locală și m-am gîndit că, dat fiind vasta mea experiență, pot să vă ajut să vă organizați o activitate cît mai interesantă. De acord ? Atunci să începem ! Cine e președintele unității de pionieri la voi ? Tu ? Bine, să facem cunoștință...

— Bărbulescu Mircea ! — și președintele unității de pionieri din tabără îi întinse mîna.

— Îmi pare bine. Ionică Stăvrescu. Și acum, că am făcut cunoștință, hai să revedem împreună, **noi doi**, programul vostru de activități... Am o mulțime de idei. Și toate-s grozave! Mai ales că voi, aici, aveți multe posibilități... Rîu — să tot înoți. Teren de fotbal — să tot joci! Mese de ping-pong, șahuri... ce mai, o tabără clasa I-a. Așa că... să începem cu... Ah, uite aici: „Vom organiza un campionat de șah". Ia spune-mi, Mircea, cîți jucători **buni** de șah aveți în tabără ? 40 — sînt ?

— Din cei care să joace foarte bine, avem numai vreo 10-15, dar de ce ?

— Păcat, Mircea, mare păcat ! Dacă aveați măcar 20, dădeam cu ei un simultan. Așa, cu 10-15, știi și tu ! Cînd joci cu cineva care nu știe, te plictisești și eu... La mine, în unitate, din 40 cu care jucam o dată, dacă reușea unul să facă remiză. Și asta așa, de încurajare. Dar uite, aveți trecut aici și programe artistice pe care să le prezentați la arie. Grozav ! Facem o echipă artistică, lux ! Ce păcat că...

— Ce e păcat ? îndrăzni Mircea.

— Cum, „ce e păcat" ? Auzi la el ! Păi dacă aș avea eu voie să cînt... și singur aș putea forma echipa artistică. La radio, la corul de copii, sînt prim solist. Dar cînd am plecat, dirijorul mi-a spus : Dacă încerc să cînt cumva pe căldură, la soare, măcar un sfert de cîntec, gata, pierd vocea. S-a zis cu mine!.

— Dar am auzit că a fost și în alte țări corul de copii al Radiodifuziunii. Poate trecem în program o seară, în care să ne povestești ceva...

— De povestit ? Sigur, cum să nu, povestesc grozav ! La București toți trag de mine să le povestesc. Și la școală, și la Palatul pionierilor, ce mai, toți. Dar, era să uit. Jurnalul meu cu notări din timpul călătoriei în străinătate e la București și știi, eu, liber, nu pot să vă vorbesc. Dar nu-i nimic. Scriu să-mi trimită jurnalul, și gata, Uite, aveți trecut aici învățarea înotului și un concurs. Cum ? Voi nu știți să înotați ? Aici, cu rîul ăsta minunat sub nasul vostru ? Ei... Dacă n-ați avut un antrenor serios !... Lasă, vă ajut eu. Cum vreți să înotați : craul, fluture, bras ? Pentru voi însă ar fi poate mai ușor înotul liber. Așa, să știi să dai din mîini și din picioare, ca să te ții la suprafață. Doar voi nu concurați cu nimeni. Eu, anul trecut, am cîștigat toate concursurile de înot care s-au organizat în București. Au vrut să mă ia în lotul R.P.R. dar eram prea mic. Abia la anul intru în lot. In sfîrșit, mi s-a făcut foame. Restul programului îl revedem mîine, pentru astăzi ajunge. Am plecat. La revedere, băieți, pe mîine ! Mîine ce aveți în program ?

— Primul concurs de înot.

— Bun, pe mîine atunci !

— Uf, băieți, abia am ajuns. De ce ați plecat fără mine ? Un minut am întîrziat și eu și voi, gata, ați și șters-o. Imediat mă dezbrac și eu. Hai, sînteți gata de start ? Am adus cu mine și ceasul. E cu secundar central.

— Dar, Ionel, tu nu concurezi ?

— Eu, păi nu ți-am spus că sînt campion ? Cu cine vrei să concurez ? Și-apoi știi, afurisita de voce, ți-am povestit ieri, o pierd. O picătură de apă rece și gata, s-a dus vocea. Ei, sînteți gata ? Pe locuri, fiți gata, start ! Băieți, mergeți atenți, departe de mal, să nu cădeți în apă. Nu de alta, dar vocea, eu n-am voie să sar după voi. Așa, puștiule, mai departe, mai depa... Aaa !...

...Și pleosc !

— Ei, știam eu că și Ionel o să concureze. Vedeți, nu l-a lăsat inima să nu sară în apă. Ia uitați-vă la el cît merge pe sub apă ! Grozav mai înoată ! Dar, ce-i, parcă strigă cineva. Mircea, Vasile, săriți că se îneacă Ionel ! Strigă după ajutor !

Cu ajutorul instructorului de pionieri, care sărise imediat în apă, Ionel a ajuns cu bine în mijlocul rîului, pe o mică insulă

— Ionel, ce-ai pățit ? Te-ai lovit cumva ?

— Nu, știți, apa e repede... La noi... ștrand, apă curată, aici... Păcat de voce. De acum s-a dus. Poate doar dacă mă bag imediat în pat... Aduceți o barcă. Cum, n-aveți o barcă ? Sau măcar o plută, o covată, ceva... Și apa e adîncă ? Peste tot ? Ce mă fac ? Vocea...

— Lasă, Ionel, vocea și așa ai pierdut-o. Acum, de voie, de nevoie, trebuie să înoți.

— Nu se poate, Mircea ! Eu nu știu... eu nu știu să înot în apă curgătoare. In bazin, da. E altceva acolo...

— Ascultă, Ionele, știi să înoți sau nu ?

— ...nu, dar să vedeți...

— Șah, tot așa știi ?

— Șah ? Ce-are șahul cu înotul ? !

— Știi sau nu știi ?

— ...nu, dar să...

— Aha ! Să cînți știi ?

— ...nu, dar...

— Bun ! Președinte de unitate ești ?

— ...nu, dar...

— Să te lauzi știi ?

— Băieți, uite, vă promit... pe cuvîntul meu !

— Lasă, nu-i nevoie. Te credem. Vrei să înveți să înoți ? Da ? Șah vrei să înveți ? Ping-pong, știi ? Nu ? Lasă ! Inveți la noi în tabără.

— Și-acum, aduceți barca. Pînă o să învețe să înoate, să-l trecem cu barca !

STEFAN SÎRBU

De vorbă cu brutarul

— Zi, brutare,
ce ai, oare,
în imensele-ți cuptoare ?
— Vrei să vezi ?
Așteapt-oleacă,
să se coacă...
Și-a deschis brutarul
ușa !
— Unde-i jarul ?
— Dar cenușa ?
O, dar ce minune ! Iată :
s-au aliniat, pe vatră,
pîinile — și, fiecare
și-a luat forma
de la soare !...
Și-n aceste pîini
măiastre,
sînt și spice
de-ale voastre,
de pe miriști adunate,
să nu piară nemîncate.

Deci, vedeți,
atîtea mîini
au făcut aceste pîini,
calde, mari
și hrănitoare,
aromind a cîmp și soare,
cum le luăm de la brutari.
Hai, mîncați,
să creșteți mari !

GHEORGHE SCRIPCA

Intîlnire cu... cîteva melodii

— Bucuroși de oaspeți ?

— Bucuroși, ne răspunse cu veselie compozitoarea Hilda Jerea.

Oaspeții sînt un grup de pionieri din clasa a VI-a A, de la Școala medie nr. 3 „Ion Neculce" iar gazda — cunoscuta compozitoare, autoare și a unor cîntece pentru copii.

Primiți cu căldură, inimile pionierilor s-au deschis repede. Au povestit pionierii, a povestit apoi compozitoarea.

— Pentru mine, copii, a spus tovarășa Jerea, cea mai mare bucurie a fost faptul că am fost invitată la cel de-al III-lea Congres al partidului... Am avut cinstea să asist la acest mare sfat al comuniștilor, care a trasat minunate perspective de înflorire continuă a țării noastre... Drept recunoștință pentru partid, pentru poporul nostru muncitor aș vrea să scriu cele mai frumoase cîntece. Și pentru asta am să muncesc mult...

Apoi, la rugămintea pionierilor le-a vorbit despre ultima ei lucrare inspirată din viața lor : „Tabăra de munte".

— Am început-o anul trecut, pe vremea asta. Mă aflam la odihnă, în apropierea unei tabere pionerești. Auzeam dimineața goarnele care vesteau începerea unei noi zile de tabără. Ii vedeam în fiecare zi pe copii în plină activitate : jocuri, excursii, cîntece. M-am împrietenit cu mulți pionieri. Și atunci am scris o lucrare pentru pian alcătuită din 9 părți.

— O vor putea cînta și pionierii? Nu-i greu ?

— Greu ? De loc! O vor putea cînta copiii de la cercul de pian al Palatului, de la Școala de Muzică — iar de înțeles, o vor înțelege și cei mici și cei mari.

Pianul din colțul încăperii aștepta deschis, îndemnîndu-te parcă să te apropii și să-i atingi clapele. Iar noi nu așteptam altceva decît să ascultăm. De parcă ne-ar fi ghicit gîndurile, tovarășa Jerea se așeză la pian.

— Am să vă cînt partea denumită „Drumeții veseli". E dis-de-dimineață. Copiii pornesc pe o potecă îngustă de munte. O ceață ușoară învăluie înălțimile. Copiii rîd și glumesc. Totul e numai voie bună... Incet, încet rîsul voios al copiilor se pierde în depărtare.

...Și melodia se desprinde veselă, sprințară, de pe clapele pianului.

— Iar acum am să vă cînt părțile numite „Joc de copii" și „Bucurii" amîndouă exprimînd neastîmpărul, bucuria, joaca pionierilor din tabără... Și-apoi „Scrisoare mamei". După ce jocul s-a potolit, în ceas de odihnă, un pionier scrie mamei și-i povestește... și-i povestește. Deși e frumos în tabără, lui îi este tare dor de acasă. Intr-un cuvînt, dragii mei, comentînd această lucrare, am vrut să ilustrez copilăria voastră fericită, ocrotită de grija părintească a partidului nostru iubit.

Ne-am despărțit tîrziu de tovarășa Hilda Jerea, nu fără a o ruga să ne împărtășească din planurile de viitor...

— Am să compun mai multe lucrări și, bineînțeles, multe cîntece pionierești pentru voi.

B. CARAGIALE

VITRINA CU CĂRȚI

Un romîn în Africa

de AUREL LECCA

În lucrarea de față se povestesc întîmplări legate de expediția întreprinsă de D. Ghika-Comănești și fiul său Nicolae, întîmplări relatate în mare parte după însemnările de călătorie ale lui D. Ghika.

Expediția a avut drept scop cunoașterea florei și faunei peninsulei Somalia — Cornul Oriental al Africii, cum este numită această peninsulă. Conducătorul caravanei de peste 40 de oameni și 70 de cămile, somalul Egge Nerlayo este prietenul și ajutorul prețios al lui Ghika. Cu ajutorul acestui băștinaș, tatăl și fiul cunosc caracterul prietenos, cinstit, al abisinienilor ; cunosc obiceiurile lor interesante, cu totul necunoscute europenilor. Și mai ales își dau seama de falsitatea teoriilor burgheze despre așa zisa inferioritate a acestor oameni. Curajul locuitorilor de aci, dîrzenia cu care luptă cu condițiile grele ale mediului natural, pîndiți la tot pasul de atacul leului, al leopardului, al panterei, al șerpilor și mai ales al crocodililor, este descris cu multă vervă de scriitorul Aurel Lecca, transportîndu-l pe cititor în jungla neprimitoare, plină de surprize. Capitolul *În ghearele leopardului* descrie lupta băștinașului Gheli cu leopardul, într-o fîntînă. Pentru vînarea acestor animale e nevoie de mult curaj și mai ales de multă experiență și inteligență, ceea ce băștinașii au dovedit că au în cel mai înalt grad. Ghika, la sfîrșitul călătoriei sale, s-a despărțit cu greu de acești oameni minunați. Animalele sălbatice africane pe care le-au vînat, se află în bună parte la *Muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa"* din București. Expediția lui D. Ghika a mai avut și un alt scop științific : s-au făcut măsurători exacte de munți, s-au fixat pe hartă cursurile unor ape, s-au făcut observații asupra climei. Societăți de geografie europene l-au așezat pe D. Ghika-Comănești alături de marii exploratori ai Africii centrale. Expediția sa a contribuit la ridicarea prestigiului științei romînești.

Citind această carte, pe lîngă faptul că trăiți clipe de autentică emoție literară, vă îmbogățiți cunoștințele despre lume.

Matinee pentru copii și tineret

Duminică 24 iulie 1960, ora 10 dimineața

Cinematograful Mihail Eminescu — Str. Eminescu nr. 127 : O călătorie în țări nemaipomenite—Cerceii de aur și sapa de fier — Pasărea care nu vrea să cînte—Vreau să știu tot nr. 6.

Cinematograful Unirea — B-dul 1 Mai nr. 143 : Desigur, Nelly — Mica balerină.

Cinematograful 23 August —B-dul Dimitrov 118 : Rita — Vreau să știu tot nr. 6.

Cinematograful George Bacovia — Șoseaua Giurgiului nr. 3 : O călătorie în țări nemaipomenite — Orașul vesel — E bine să ai prieteni — Tolănici.

Cinematograful Alex. Popov — Calea Griviței nr. 137 : Munții care cîntă — Micuța Ana — Ali Baba și cei 40 de hoți.

Cinematograful Aurel Vlaicu — Șos. Cotroceni nr. 9 : — În grădina zoologică — Floarea roșie — Fluierașul fermecat — Vreau să știu tot nr. 5.

Cinematograful Copiilor, Str. Doamnei nr. 9, în fiecare zi între orele 10—17 : O poveste ca în basme. Completări : Gîză mică, gură cască — Recoltă bună, toate bune — Motanul pedepsit.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", tel. 17.60.10, 17.61.00 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.